

dotychczasowych do płac, rada zrzeczenia wskazuje przedsiębiorstwo, którego system wynagrodzeń wymieniony w ust. 1 będzie stosowany w zrzeczeniu.

§ 3. 1. Rada zrzeczenia ustala regulamin wynagradzania pracowników, określający szczegółowe zasady i warunki wynagradzania, a w szczególności:

- 1) tabele płac zasadniczych i zasady ich stosowania,
- 2) tabelę dodatków funkcyjnych i zasady jej stosowania,
- 3) szczegółowe zasady i kryteria premiowania i nagradzania pracowników oraz poziom premii dla poszczególnych stanowisk pracy,
- 4) wymiar i zasady przyznawania dodatku stażowego oraz innych dodatków do płac stosowanych w zrzeczonych przedsiębiorstwach,
- 5) zasady przyznawania świadczeń związanych z pracą.

2. Postanowienia regulaminu wynagradzania, o którym mowa w ust. 1, nie mogą być mniej korzystne dla pracowników niż przepisy o wynagrodzeniach dotyczące pracowników zrzeczonych przedsiębiorstw, wydane przez Radę Ministrów lub ministrów, albo postanowienia układu zbiorowego pracy obowiązującego w tych przedsiębiorstwach.

3. Rada zrzeczenia przy ustalaniu w regulaminie wynagradzania pracowników zasad przyznawania do-

datku stażowego oraz świadczeń związanych z pracą uwzględnia zasady obowiązujące w większości zrzeczonych przedsiębiorstwach.

4. Wynagrodzenie dla dyrektora zrzeczenia i jego zastępców ustalają:

- 1) w zrzeczeniach obowiązkowych — organ założycielski,
- 2) w zrzeczeniach dobrowolnych — rada zrzeczenia w uzgodnieniu z organem założycielskim.

§ 4. 1. Środki wydatkowane na przyrost przeciętnych wynagrodzeń pracowników podlegają obciążeniu na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej na zasadach obowiązujących zrzeczone przedsiębiorstwa, określanych w ustawie budżetowej.

2. W pierwszym roku działalności zrzeczenia, rada zrzeczenia ustala przeciętny poziom wydatków na wynagrodzenia na jednego zatrudnionego, stanowiący podstawę do obciążeń wymienionych w ust. 1.

3. Obciążenia na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej pokrywane są ze środków przeznaczanych przez zrzeczone przedsiębiorstwa na utrzymanie zrzeczenia.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

127

UCHWAŁA Nr 106 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 maja 1982 r.

w sprawie utworzenia Inspektoratu Gospodarki Materiałowej.

W związku z art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 1976 r. o utworzeniu urzędu Ministra Gospodarki Materiałowej (Dz. U. z 1976 r. Nr 12, poz. 71, z 1978 r. Nr 26, poz. 116 i z 1981 r. Nr 17, poz. 83), w celu zapewnienia kontroli efektywnego i racjonalnego gospodarowania surowcami i materiałami Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się Inspektorat Gospodarki Materiałowej w Warszawie, zwany dalej „Inspektoratem”.

2. Inspektorat tworzy się przez połączenie Inspektoratu Gospodarki Stalą i Metalami Nieżelaznymi w Katowicach oraz Inspektoratu Kontroli Gospodarki Drewnem w Warszawie.

3. Inspektorat podlega Ministrowi Gospodarki Materiałowej.

4. Inspektorat posiada Oddział w Katowicach.

5. Minister Gospodarki Materiałowej może tworzyć inne oddziały Inspektoratu.

§ 2. Inspektorat jest jednostką budżetową.

§ 3. 1. Na czele Inspektoratu stoi Główny Inspektor Gospodarki Materiałowej, zwany dalej „Głównym Inspektorem”.

2. Główny Inspektor kieruje działalnością Inspektoratu przy pomocy zastępców.

3. Głównego Inspektora powołuje i odwołuje Minister Gospodarki Materiałowej.

4. Zastępców Głównego Inspektora powołuje i odwołuje Minister Gospodarki Materiałowej na wniosek Głównego Inspektora.

§ 4. 1. Do zakresu działania Inspektoratu należy sprawowanie kontroli gospodarki surowcami i materiałami, z wyjątkiem paliw i energii, zwanymi dalej „materiałami”, w przedsiębiorstwach państwowych objętych ustawą z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 24, poz. 122), w jednostkach spółdzielczych, a także w innych jednostkach organizacyjnych prowadzących działalność gospodarczą, w szczególności kontroli:

- 1) przestrzegania normatywów zużycia materiałów,
- 2) materiałoooszczędności projektowania konstrukcji wyrobów,
- 3) stosowania oszczędnych technologii przerobu materiałów i wytwarzania wyrobów,
- 4) zastępowania materiałów importowanych materiałami produkcji krajowej oraz racjonalnego wykorzystania materiałów pochodzących z importu,
- 5) racjonalnego gospodarowania surowcami wtórnymi i mineralnymi surowcami odpadowymi,
- 6) rzetelności potrzeb zgłaszanych przez odbiorców w odniesieniu do materiałów objętych rozdzielnictwem,
- 7) realizacji kierunków rozdziału materiałów,
- 8) gospodarki zapasami, ich magazynowania, transportu oraz ochrony przed niszczeniem i zaborem,
- 9) gospodarki opakowaniami,

10) funkcjonowania mechanizmów stymulujących racjonalną gospodarkę materiałami.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, nie obejmuje jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 5. 1. Inspektorat przeprowadza kontrole na podstawie planów kontroli zatwierdzonych przez Ministra Gospodarki Materiałowej.

2. Inspektorat przeprowadza także kontrole doraźne na polecenie Ministra Gospodarki Materiałowej lub z własnej inicjatywy.

§ 6. 1. Kontrole są dokonywane przez inspektorów na podstawie legitymacji służbowej i imiennego upoważnienia Głównego Inspektora lub jego zastępcy.

2. Główny Inspektor i zastępcy Głównego Inspektora przeprowadzają kontrole na podstawie legitymacji służbowej i ogólnego upoważnienia Ministra Gospodarki Materiałowej.

§ 7. Kontrolowane jednostki organizacyjne są obowiązane umożliwić upoważnionym przedstawicielom Inspektoratu wstęp do pomieszczeń i obiektów jednostki kontrolowanej w celu sprawdzenia sposobu gospodarowania materiałami, jak również udostępnić niezbędną dokumentację oraz udzielić informacji niezbędnych do wykonania zadań wymienionych w § 4.

§ 8. 1. Z przeprowadzonych kontroli inspektorzy sporządzają protokoły.

2. Protokół kontroli powinien zawierać w szczególności:

- 1) ustalenia faktyczne, stanowiące podstawę do oceny działalności kontrolowanej jednostki w badanym zakresie,
- 2) wyszczególnienie ujawnionych nieprawidłowości, a także określenie przyczyn i skutków tych nieprawidłowości oraz wskazanie osób odpowiedzialnych za te nieprawidłowości.

3. Protokół, o którym mowa w ust. 2, podpisuje inspektor i kierownik jednostki kontrolowanej.

4. Kierownik jednostki kontrolowanej ma prawo zgłosić do protokołu umotywowane zastrzeżenia co do konkretnych faktów utrwalonych w protokole. Inspektor jest obowiązany fakty te dodatkowo zbadać i uzupełnić protokół.

5. W razie odmowy podpisania protokołu przez kierownika kontrolowanej jednostki inspektor powinien zamieścić o tym wzmiankę w protokole, podając przyczynę odmowy podpisania.

§ 9. Na podstawie ustaleń dokonanych w toku kontroli Główny Inspektor kieruje wystąpienia pokontrolne do jednostki kontrolowanej lub organu założy-

cielskiego albo innego organu nadzorującego działalność jednostki kontrolowanej.

§ 10. Kierownik jednostki, do której zostało skierowane wystąpienie pokontrolne, jest obowiązany do wszechstronnego rozpatrzenia uwag, zaleceń i wniosków Głównego Inspektora, podjęcia odpowiednich decyzji w celu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości oraz do zawiadomienia Inspektoratu w wyznaczonym terminie o sposobie wykonania zaleceń wydanych w wyniku kontroli.

§ 11. Inspektorat współpracuje z innymi organami kontrolnymi w zakresie kontroli gospodarki materiałowej.

§ 12. Szczegółowy tryb działania oraz organizację wewnętrzną Inspektoratu ustali Minister Gospodarki Materiałowej.

§ 13. Pracownicy Inspektoratu Gospodarki Stalą i Metalami Nieżelaznymi w Katowicach oraz pracownicy Inspektoratu Kontroli Gospodarki Drzewnem w Warszawie przechodzą do pracy w Inspektoracie.

§ 14. 1. Pracownicy Inspektoratu są wynagradzani według zasad wynagradzania pracowników naczelnych i centralnych organów administracji państwowej.

2. Do pracowników Inspektoratu mają zastosowanie przepisy w sprawie praw i obowiązków pracowników państwowych.

3. Inspektorom wykonującym czynności związane z kontrolą gospodarki materiałami w zakresie określonym w § 4 przysługuje dodatkowo wynagrodzenie funkcyjne przewidziane w przepisach w sprawie resortowej kontroli działalności gospodarczej państwowych jednostek organizacyjnych.

4. Inspektorom mogą być przyznawane specjalne nagrody za szczególną efektywność w działalności kontrolnej. Regulamin przyznawania tych nagród ustali Minister Gospodarki Materiałowej.

§ 15. Tracą moc:

- 1) uchwała Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1950 r. zmieniona uchwałą z dnia 22 maja 1950 r. w sprawie kontroli zużycia drewna i ochrony materiałów drzewnych przed marnotrawstwem (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-64, poz. 752),
- 2) uchwała nr 65 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1974 r. w sprawie utworzenia Inspektoratu Gospodarki Stalą i Metalami Nieżelaznymi (Monitor Polski z 1974 r. Nr 11, poz. 82 i z 1977 r. Nr 17, poz. 95).

§ 16. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 czerwca 1982 r.

w sprawie taryf składek za obowiązkowe ubezpieczenia komunikacyjne krajowców dewizowych w ruchu zagranicznym.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357, z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91), § 11 ust. 1 rozporządzenia

Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1974 r. w sprawie sposobu ustalania taryf i poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe i osobowe (Dz. U. z 1974 r. Nr 49, poz. 304 i z 1981 r. Nr 30, poz. 166) oraz § 34 i § 49